

[Poul H. Møller]

en anden fagforening, og dette hindres jo så af og til, ret så ofte i den senere tid i hvert fald, også af disse såkaldte eksklusivaftaler.

Dette forslag er altså en lille del taget ud af en større helhed, og kristeligt folkeparti støtter den for så vidt, men vi er bange for, at netop det, at den bliver taget ud af den store helhed, svækker det forslag, som kristeligt folkeparti nu i det nye folketingsår har fremsat for sjette gang, forslaget om afskaffelse af eksklusivaftaler overhovedet, således at der ikke er nogen organisationstvang, således at man ikke bliver tvangsindlagt i en fagforening og dermed skal støtte disse forskellige virksomheder økonomisk og på anden måde. Intentionerne i forslaget er vi altså for så vidt enige med fremskridtspartiet i, men jeg er lidt ængstelig for, at det kan svække vort egentlige forslag om en total afskaffelse af eksklusivaftaler. Vi vil dog med stor interesse gå ind i udvalgsarbejdet, hvor vi kan drøfte, hvorledes dette her kan gribes an.

Mølgaard (DR):

Retsforbundet kan fuldt ud eller næsten fuldt ud støtte dette forslag. Det er urimeligt, at det enkelte medlem i en organisation af organisationens ledelse kan tvinges til at støtte politiske partiers virksomhed. Man siger, at medlemmerne vælger jo selv ledelsen – jovist, men det er jo så som så med medlemsdemokratiet i adskillige organisationer. Det tror jeg nok næsten enhver nøgtern her i salen vil skrive under på. Man vælger nogle, der vælger nogle, der vælger nogle, og disse sidste er rigtignok ikke ret repræsentative for medlemsmængden.

Der sker alvorlige krænkelse af den individuelle og den politiske frihed for den enkelte. Mindretalsbeskyttelse, sagde fru Lone Dybkjær. Ja, det er mindretalsbeskyttelse, der tilsigtes med dette lovforslag, og endda en mindretalsbeskyttelse, der går så vidt, som man kan gøre det, går rigtig radikalt til værks, nemlig helt frem til en individuel støtte, og noget sådant er der rigtignok også behov for.

Jeg sagde, at vi næsten kunne støtte forslaget fuldt ud; det kunne jo rumme et forbehold, og jeg skal så præcisere, hvad det er for et forbehold.

Vi har selv fremsat lovforslag, som senere kommer til behandling her i salen, hvor vi

bruger et fra Storbritannien importeret begreb med contracting in/contracting out-systemet, hvor vi altså modsat dette forslag lægger op til, at der skal være en ret for det enkelte medlem til at sige fra over for organisationens ledelse med hensyn til udskrivning af tvangsbidrag til politisk virksomhed.

Man skal kunne sige fra, og det mener vi er noget mere liberalt og burde være adskilleligt mere acceptabelt for adskilligt flere her i folketingssalen end netop dette forslag, som fremskridtspartiet har fremsat, kan være det, hvor man bygger på systemet om, at man direkte skal gå hen og melde sig som én, der er interesseret i at yde partipolitiske bidrag via sin organisation.

At det også har nogle skattemæssige konsekvenser, kan der ikke herske nogen tvivl om, og kan vi ikke komme igennem på den ene måde, må vi prøve at komme igennem på den anden måde og få en klar adskillelse regnskabsmæssigt, sådan at man i hvert fald sikrer sig, at den politiske virksomhed, man kommer til at finansiere via sit organisationsmedlemskab, ikke bliver fradragsberettiget på skattebilletten.

Vi mener, der skal være ret til at sige fra for det enkelte medlem over for bidrag til politiske partier. Dette velkendte og velfungerende britiske system har vi indleveret lovforslag om, og det får vi altså senere til behandling.

Når der fra nogle sider er blevet sagt, at dette her drejer sig om et angreb på fagbevægelsen og dens suverænitet, vil jeg fremhæve, at organisationerne er et noget videre begreb end fagbevægelsen, og mig bekendt er der også tale om, at Landbrugsrådet og Dansk Arbejdsgiverforening f.eks. yder bidrag til politiske partier. Jeg tror nu, at selv den videste fortolkning af begrebet enhedsfagbevægelse ikke omfatter Dansk Arbejdsgiverforening, selv efter hr. Tyrolls mening; så det er adskilleligt mere vidtgående.

Men jeg forstår radikal betænkelighed over for, at man ikke går videre endnu i retning af, at man også inddrager aktieselskaber og anpartsselskaber og sikrer sig en mindretalsbeskyttelse dér. Jeg vil efterlyse et radikalt initiativ til at stille ændringsforslag, sådan at vi får det indbygget i det ene eller det andet lovforslag, vi har fremme. Men jeg synes bestemt ikke, at det, at man kan konstatere, at der måske også kunne være behov på